

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Харманли, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно
наказателно дело № 20225630200371 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от А. И. Д. ЕГН ***** от гр. Харманли, ул. **** против НП №1929/21.03.2022 г, издадено от Директора на РДГ Кърджали, с което на основание чл. 266, ал.1 от Закона за горите,вр. чл.53,ал.1 и ал.2 от Закона за административните нарушения е наложено административно наказание - глоба в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 213, ал.1,т.1 от Закона за горите.

В нея жалбоподателят сочи, че наказателното постановление е неправилно, необосновано и постановено при наличие на съществени процесуални нарушения, като се излагат аргументи по същество. Жалбоподателят сочи, че Административно-наказващият орган при издаване на НП е пристъпил, без да съобрази и провери, с оглед на неговата съобразност и обоснованост АУАН. Жалбоподателят счита, че в НП липсват императивно предвидените по чл. 57 ЗАНН реквизити. На следващо място се сочи, че НП е необосновано, като твърдяното нарушение не е извършено от нарушителя, не е доказано и не е съставомерно от обективна и субективна страна посочените законови разпоредби. Описаната в акта фактическа обстановка жалбоподателят счита за вътрешно противоречива, правно и житейски невярна и некореспондираща с посочените материално-правни норми, в които е прието, че са нарушени и на административно-наказателната

норма, при която е определено наказанието. На следващо място жалбоподателят сочи, че размерът на наказанието е определен произволно, необосновано и в нарушение на чл.27 ЗАНН, като неправилно и необосновано не е приложена разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като не е обсъдено дали деянието е маловажно или малозначително по смисъла на чл.11 ЗАНН, вр. чл. 9 НК. Жалбоподателят моли съдът да отмени изцяло атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява. От А. И. Д., чрез адв. Д. А. е постъпило становище, с което моли да се даде ход на делото и същото да се разгледа в отсъствието на жалбоподателя и неговия пълномощник. В становището се сочи, че поддържа жалбата, не възразява да се приемат писмените доказателства приложение в административно-наказателната преписка и да се разпитат свидетелите, към които няма въпроси. Няма други доказателствени искания. В становището се излагат аргументи по същество на спора. Към становището е приложен Договор за правна защита и съдействие и пълномощно.

Административнонаказващият орган/АНО/- Директор на РДГ Кърджали, не изпраща представител. С писмено становище от гл. юрисконсулт Е.М., упълномощен представител на директора на РДГ Кърджали взема становище по жалбата.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 29.03.2021г в с.Българин, общ.Харманли лицето А. И. Д. с транспортно средство ЗИЛ 131 с рег. №Е3736ВС, транспортира 10,00 пр.куб. м дървесина от черен бор, немаркирани с контролна горска марка, производствена или общинска такава и непридружени с превозен билет.Нарушението е констатирано от административнонаказващият орган въз основа на преписка 2110601248, от 07.04.2022 год., Констативен протокол серия КОО № 122732 от 29.03.2021 год., съставен от З. М. С. на длъжност Горски инспектор при РДГ Кърджали, адрес: гр. Кърджали, ПК 6600, ул. *** и постановление на Районна прокуратура за прекратяване на наказателно производство на Районна прокуратура Хасково териториално отделение Харманли от 09.12.2021 год.. и като приех представените доказателства в хода на административното производство на основание чл.36, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания констатирал, че лицето А. И. Д., с ЕГН *****, адрес гр. Харманли, ул.****, община Харманли е извършило нарушение чл. 213, ал.1, т.1 от Закона за горите и му е наложил на основание: чл.266, ал.1 във от Закона за горите и чл.53, ал.1 и 2 от Закона за административните нарушения и наказания административно наказание „глоба” в размер на 50,00 лева и отнемане в полза на държавата:вещите, предмет на нарушението: 10 пр.м3 дървесина от черен бор, на основание чл. 273, ал. 1 от Закона за горите.

С Постановление за прекратяване на наказателно производство от

09.12.2021 г. от 09.12.2021 г. на РП Хасково ТО Харманли на основание чл.9, ал.2от НК и чл.24, ал.1,т.1,вр. чл.243, ал.1,т.1 и ал.3 от НПК и чл.36, ал.2 от ЗАНН е прекратено наказателното производство за престъпление по чл.235,ал.1 от НК, водено за това дали в периода от 26.03.2021г. до 29.03.2021г. в землището на с. Българин, без редовно писмено позвоелително се извозват дървета от дървесен вид дъб- черен бор собственост на РДГ Кърджали- престъпление по чл.235,ал.1 от НК. Постановлението не било обжалвано по съдебен ред и влязло в законна сила на 29.12.2021г. В постановлението се сочи, че е налице административно нарушение по Закона за горите извършено от А. И. Д. от гр. Харманли с оглед превозването на немаркирани дървета установено съгласно чл.274, ал.1,т.2 от Закона за горите,както и за разпореждане с веществените доказателства 10,00 пр.куб. м дървесина от черен бор.

С писмо изх.№ 1751/2021г от 30.11.2021г. препис от постановлението за прекратяване на наказателното производство от 09.12.2021г.,ведно с ДП № 159/2021г. по описа на РУ – Харманли при ОД на МВР – Хасково били изпратени по компетентност на Директора на РДГ – Кърджали по компетентност. Същите са получени на 04.01.2022г. и заведени под рег. № 41 от 04.01.2022г.

На 21.03.2022г. Директора на РДГ – Кърджали издал оспореното постановление № 1929 от 21.03.2022г.,върчено на жалбоподателя на 27.05.2022г.

Приетата за установена фактическа обстановка, изложена в настоящите мотиви, съдът изведе след анализ на писмените доказателства, съдържащи се АНП и приобщени в хода на съдебното следствие, по реда на чл. 283 НПК, а относно заключенията по експертизи и във врчл.282НПК. Гласни доказателства – свидетелски показания не са събирани в настоящото производство, доколкото и не са претендирани от въззиваемата страна, която носи тежестта на доказване в процеса. Писмените доказателства се кредитират за достоверни, те не се оспориha досежно своето съдържание или авторство от страна на жалбоподателката, като същите в качеството на документи са редовни от външна страна, а онези от тях представляващи доказателствени средства по смисъла на НПК материализиращи действия по разследване се явяват годни такива – съставени от компетентни органи и съдържат необходимите реквизити. Между писмените източници не се установиха противоречия, поради което и съдът ги цени за установяване на обстоятелствата съдържими се в тях.

От правна страна, при така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл.59, ал.2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния и материалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл.63, ал.1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл.314, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл.13, чл.107, ал.2 и чл.313-314 НПК вр. чл.84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган; в предвидената от закона писмена форма. Спазена е разпоредбата на чл. 275, ал. 1, т. 2 от ЗГ при издаване на атакуваното наказателно постановление, като издадено от инж. Г.А.Ш., директор на РДГ Кърджали, оправомощен със Заповед РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните.

Преценена по същество, депозираната жалба е изцяло основателна, за което съдът привежда следващите правни съображения.

Извършвайки служебна проверка за процесуалноправната законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съобразно правомощията си в настоящото контролно производство и релевираните възражения, съдът констатира наличието на особено съществени процесуални нарушения, допуснати при издаване на НП, които се явяват предпоставки за неговата отмяна, на процесуално основание и без да се обсъжда по същество вмененото административно нарушение – извършването му, неговата съставомерност, авторството и вината на извършителя – жалбоподателя А. И. Д., с ЕГН *****, адрес гр. Харманли. Досежно правната си квалификация, установеното конкретно процесуално нарушение се свързва с разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗАНН, чието императивно предписание не е изпълнено, в случая. Налице е неправилно приложение на процесуалния закон и започналото административнонаказателно производство против жалбоподателя Д., според съда е изначално порочно и неправилно образувано. И това е така, защото липсва съвпадение между субекта, против когото е водено наказателното производство – прекратено впоследствие и започналото – образувано по-късно административнонаказателно производство, така и поради липсата на пълна идентичност на предмета на тези две производства, както още и поради наличието на установени и приети нови, различни фактически

положения, твърдяни, респ. посочени НП, в отклонение от фактологията съдържаща се в мотивите на Постановлението на прокурора за прекратяване на воденото ДП, с което наказващият орган е бил сезиран.

Поради това, съдът намира, че АНО – Директора на РДГ – Кърджали не е имал право, въз основа на същото да издаде директно НП против А. И. Д. –жалбоподател и в конкретното му съдържание, по този начин, произнасяйки се по преписката и упражнявайки санкционната си власт, с налагането на наказания на това лице, за извършеното от същото административно нарушение, без против него да е било повдигано и предявявано й каквото и да е обвинение – наказателно, респ. административнонаказателно. Изводите в тази насока са категорични и се налагат от факта, че санкционираният нарушител А. И. Д. не е участвал и не е бил привлечан в качеството на обвиняем по прекратеното ДП в хода на което е разследвано престъпление по чл. 235, ал.1 от НК. На следващо място в Постановление за прекратяване на наказателно производство от 09.12.2021 г. от 09.12.2021 г. на РП Хасково ТО Харманли се сочи, че мястото на нарушението е с. Рогозиново, а в НП е посочено, че инкриминираното място е с. Българин, община Харманли, така както е посочено и в Констативен протокол серия КОО № 122732 от 29.03.2021 год., съставен от З. М. С. на длъжност Горски инспектор при РДГ Кърджали. Доколкото хипотезата на санкциониране на определено лице по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е изключение от общото правило за образуване на административно производство със съставяне на АУАН и след това санкционирането му с НП, то тази хипотеза не може да се прилага по отношение на кое и да било лице, а единствено и само по отношение на това, срещу което се е водило наказателното производство. Само това лице е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защитава срещу тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал.2 от ЗАНН за ангажиране на административно наказателната му отговорност за деяние, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление.

Обсъденото до тук процесуално нарушение, констатирано от съда и относимо към образуването на настоящото административно наказателно производство, изразило се в несъблюдаване на правилото по чл.36, ал.2, вр.ал.1 ЗАНН, следователно и незаконосъобразно поставено неговото начало. Предвид императивния порядък на посочените нарушени процесуални норми, това предопределя квалификацията на процесуалното нарушение, като такова от категорията на абсолютните съществени нарушения, поради което то се явява абсолютно основание за отмяна на НП, като незаконосъобразно от процесуалноправна страна, без да е необходимо да се разглежда спора по същество и се обсъждат възраженията наведени в жалбата. Всъщност, този правен анализ е безпредметен, доколкото изследването материалната законосъобразност на НП и преценката на въпросите извършено ли е деяние,

състовемерно ли е то като административно нарушение, за авторството на същото и вината на нарушителя, във всички случаи предпоставят законосъобразно образувано и проведено административнонаказателно производство против жалбоподателя, каквото в същност не е налице в случая. Поради това съдът не дължи излагането на правни съображения относно съществуването на спора, с оглед правилното приложение на материалния закон, при наличието на абсолютно процесуално основание за отмяна на НП, което и ще се постанови с настоящия съдебен акт.

На следващо място жалбоподателят е наказан, за това, че на 29.03.2021г в с.Българин, общ.Харманли с транспортно средство ЗИЛ 131 с рег. №Е3736ВС, транспортира 10,00 пр.куб. м дървесина от черен бор, немаркирани с контролна горска марка, производствена или общинска такава и непридружени с превозен билет, като са посочени две отделни административни нарушения с едновременното осъществяване на деянието в двете хипотезите на чл. 213, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за горите, а му е наложено наказание за нарушение по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите т.е. за транспортирането на дървесина немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка. Констатираното несъответствие между описанието на нарушението и посочената разпоредба, която е нарушена от страна на жалбоподателя, е накърнило правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е било лишено от възможността да разбере конкретно какво нарушение се твърди, че е извършило. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил и основаниято за налагане на административното наказание, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган е следвало да спази всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено само на това процесуално основание, без да се разглежда спорът по същество. С оглед на изложеното настоящият състав счита, че липсата на изискуемия се конекситет между фактическото обвинение, правната му квалификация и приложената административнонаказателна разпоредба, е абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Съгласно чл.204 от Законът за горите изисква определените за сеч дървета, както и дървесината преди нейното транспортиране от временен склад, да се маркират с контролна горска марка, съответно (чл. 206, ал. 1, т. 2 ЗГ) да се маркира с производствена марка, дървесина експедирана от обект, в който постъпва, преработва се или от които се експедира дървесина. При транспортирането дървесината следва да е придружена с превозен документ (чл. 211 ЗГ). Маркирането на дървесината и превозният билет удостоверяват законния произход на същата.

Разпоредбата на чл. 213, ал. 1 ЗГ е забранителна и предвижда осем диспозиции и четири хипотези. Забранява се: 1. покупко-продажбата и 2. други разпоредителни сделки, 3. товаренето, 4. транспортирането, 5. разтоварването, 6. придобиването, 7. съхраняването и 8. преработването на: 1. дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка (хипотезата на чл. 213, ал. 1, т. 1 ЗГ); 2. дървесина, непридружена с превозен билет (хипотезата на чл. 213, ал. 1, т. 2 ЗГ); дървесина от внос, непридружена с документи, доказващи законния ѝ произход (хипотезата на чл. 213, ал. 1, т. 3 ЗГ); 4. недървесни горски продукти, които са предмет на стопанска дейност, както и на коледни елхи - непридружени с превозен билет за недървесни горски продукти (хипотезата на чл. 213, ал. 1, т. 4 ЗГ).

Санкционната разпоредба на чл. 266, ал. 1 ЗГ съдържа девет диспозиции, като част от признаците на визираните от разпоредбата административни нарушения – „в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му“ (в тази част диспозицията е бланкетна), се уточняват от извън административнонаказателните норми на ЗГ, в конкретния случай от чл. 213, ал. 1 ЗГ. Разпоредбата на чл. 266, ал. 1 ЗГ предвижда като административно нарушение деяние, при което в нарушение на закона или подзаконовите нормативни актове по прилагането му физическо лице 1. сече, 2. извозва, 3. товари, 4. транспортира, 5. разтоварва, 6. придобива, 7. съхранява, 8. преработва или 9. се разпорежда с дървесина. При граматическото тълкуване на разпоредбата се налага извод, че изпълнителните деяния, визирани от нормата, осъществени в нарушение на ЗГ или подзаконовите нормативни актове по прилагането му, са алтернативни. Всяко едно нарушение на ЗГ или подзаконовите актове по прилагането му, извършено с някое от визираните от нормата изпълнителни деяния, представлява отделно нарушение.

Член 213, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗГ предвиждат поотделно забрана за покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка и забрана за покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, непридружена с превозен билет. Нарушаването на всяка една от забраните следва да се разглежда като отделно нарушение.

Съгласно Тълкувателно решение № 14/21.12.2021 г. по тълкувателно дело № 3/2021 г. на ОСС на ВАС I и II колегии се приема, че се извършват две отделни административни нарушения с едновременното осъществяване на деянието в хипотезите на чл. 213, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Закона за горите при административното наказване по чл. 266, ал. 1 от Закона за горите и деянието поражда множественост на административните нарушения. Следователно, налагането на една административна санкция «глоба» в размер на 50,00 лева

по реда на чл. 266, ал. 1 от Закона за горите за две отделни нарушения по чл. 213, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗГ, се явява незаконосъобразно и води до отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Съдът намира, че следва Наказателно постановление №1929/21.03.2022г, издадено от Директора на РДГ Кърджали, в частта с която се отнема в полза на държавата вещите предмет на нарушението – 10,00 пр.куб. м дървесина от черен бор, на основание чл. 21 от ЗАНН, вр. чл. 273, ал.1 от ЗГ да се потвърди.

При основателност на въззивната жалба ще следва да се присъдят разноски на жалбоподателя за настоящата съдебна инстанция в размер на по 300 лв., съставляващи адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на основание чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата и с оглед представеният договор за правна защита и съдействие пред РС Харманли.

С оглед изложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т.1, вр. чл. ал.3,т.1 и т.2, вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №1929/21.03.2022г, издадено от Директора на РДГ Кърджали, с което на А. И. Д. ЕГН ***** от гр. Харманли, ул. **** на основание чл. 266, ал.1 от Закона за горите е наложено административно наказание «глоба» в размер на 50,00 лв. за нарушение на чл. 213, ал.1,т.1 от Закона за горите, като неправилно и незаконосъобразно.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №1929/ 21.03.2022г, издадено от Директора на РДГ Кърджали, в частта с която се отнема в полза на държавата вещите предмет на нарушението – 10,00 пр.куб. м дървесина от черен бор, на основание чл. 21 от ЗАНН, вр. чл. 273, ал.1 от ЗГ.

ОСЪЖДА Директора на РДГ Кърджали да заплати на адв. Д. А. от АК – Хасково, гр. Хасково, ул. **** сумата от 300 (триста) лева, представляваща разноски по НАХД № 371/2022г. на РС - Харманли.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез РС гр. Харманли пред Административен съд – Хасково, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____